

22-05-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

"প্ৰিয় সন্তানসকল - জ্ঞানৰ শীতল জল চটিয়াই তোমালোকে প্ৰত্যেককে শীতল বনাব লাগে, তোমালোক হৈছা জ্ঞানৰ বৰ্ষা কৰোঁতা শীতল দেৱী"

*প্ৰশ্ন:- পিতাই তোমালোকক জ্ঞানৰ কলহ কিয় দিছে?

*উত্তৰ:- জ্ঞানৰ কলহ পাইছা প্ৰথমে নিজক শীতল বনাই পিচত সকলোকে শীতল বনাবৰ কাৰণে। বৰ্তমান সময়ত সকলোৱে কাম অগ্নিত জ্বলি আছে। তেওঁলোকক কাম চিতাৰ পৰা নমাই জ্ঞান চিতাত বহুৱাব লাগে। আত্মা যেতিয়া পৱিত্ৰ শীতল হ'ব তেতিয়া দেৱতা হ'ব পাৰিব, সেইকাৰণে তোমালোকে প্ৰত্যেক আত্মাক জ্ঞানৰ বেজী (Injection) লগাই পৱিত্ৰ বনাব লাগে। এয়া তোমালোকৰ আত্মিক সেৱা।

*গীত:- জ' প্ৰিয়া কে সাথ হে... (যি প্ৰিয়াৰ লগত আছে...)

ওম্ শান্তি। যি পিতাৰ লগত আছে তেওঁলোকৰ কাৰণে বৰ্ষা। এতিয়া বৰ্ষা আৰু পিতা। তেতিয়া হ'লে পিতাৰ বৰ্ষা কেনেকৈ? বিচুৰ্তি (Wonder) খাব নহয়নে। দুনিয়াই এই কথাবোৰ নাজানে। এয়া হৈছে জ্ঞান বৰ্ষা। তোমালোকক শীতল দেৱী বনাবৰ কাৰণে জ্ঞান চিতাত বহুওৱা হয়। শীতল শব্দৰ বিপৰীত হৈছে তপত (গৰম)। তোমালোকৰ নামেই হৈছে শীতল দেৱী। এজনেইটো নহ'ব নহয়। নিশ্চয় বহুতো হ'ব, যাৰ দ্বাৰা ভাৰত শীতল হৈ পৰে। এই সময়ত সকলো কাম চিতাত জ্বলি আছে। তোমাৰ নাম ইয়াত শীতলা দেৱী, শীতল কৰোঁতা। শীতল জল চটিয়াই দিওঁতা দেৱী। জল চটিয়াবলৈ যোৱা নহয়। এয়া হৈছে জ্ঞানৰ জল যি আত্মাৰ ওপৰত ঢলা হয়। আত্মা পৱিত্ৰ হৈ গ'লে শীতল হৈ পৰে। এই সময়ত গোটেই দুনিয়া কাম চিতাত ক'লা হৈ পৰিছে। এতিয়া কলহ পাইছা তোমালোক সন্তানসকলে। কলহৰে তোমালোক নিজেও শীতল হোৱা আৰু আনকো বনোওৱা। এওঁৰো শীতল হৈ পৰিছে নহয়নে। দুয়ো একেলগে বহি আছে নহয়নে। ঘৰবাৰী এৰাৰ কথা নহয়। কিন্তু গো-শাল বনাবলগীয়া হৈছিল সেয়েহে নিশ্চয় কোনোবাই ঘৰবাৰী এৰিবলগীয়া হৈছিল। কিহৰ কাৰণে? জ্ঞান চিতাত বহি শীতল হ'বৰ কাৰণে। যেতিয়া তোমালোক ইয়াত শীতল হ'বা তেতিয়াহে দেৱতা হ'ব পাৰিব। বাবাই বুজাইছেও যে যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ দ্বাৰা কোনো আন্তিক নহয় তেন্তে তেওঁ নাস্তিকেই হয়। আন্তিক দুনিয়াৰ লোকসকলে নিজৰ মাজত কেতিয়াও হাই-কাজিয়া নকৰে। নাস্তিক দুনিয়াৰ লোকসকলে হাই-কাজিয়া কৰে। নাস্তিক কাক কোৱা হয়? যিয়ে মোক নিজৰ পাৰলৌকিক পৰমপ্ৰিয় পৰমপিতা পৰমাত্মাক নাজানে। গোটেই দুনিয়াত ঘৰে-ঘৰে বেমেজালি হৈ আছে কাৰণ পৰমপিতা পৰমাত্মাক পাহৰাৰ কাৰণে নাস্তিক হৈ পৰিছে। বেহদৰ পিতা আৰু তেওঁৰ ৰচনাৰ আদি-মধ্য-অন্তক নাজানে। বেহদৰ পিতাই বুজাই যে তোমালোক নাস্তিক কিয় হ'লা? বেহদৰ পিতা যাক গড্ ফাদাৰ বুলি কোৱা, এনে পিতাক কিয় পাহৰি গৈছা? পিতাৰ জীৱিকাৰ (Occupation) বিষয়েটো জানিব লাগে। তেওঁ হৈছে বীজৰূপ, সত্য-চৈতন্য-আনন্দ, জ্ঞানৰ সাগৰ, শান্তিৰ সাগৰ.....সকলো বিশেষত্ব তেওঁৰ মাজত আছে। তেওঁৰ বিশেষত্ব বোৰ বেলেগ। তেওঁকে কোৱা হয় - তুমি মাতা-পিতা আমি বালক তোমাৰ.....গতিকে নিশ্চয় তেওঁ মাতা-পিতা হ'ব নহয় জানো। যেতিয়ালৈকে অক্ষক (পিতাক) জনা নাই তেতিয়ালৈকে চিধা হ'ব নোৱাৰে। এয়াটো জানা যে সত্যযুগত ভাৰতত ভগৱান-ভগৱতীৰ ৰাজ্য আছিল। লক্ষ্মী-নাৰায়ণক ভগৱান-ভগৱতী (God-Godes) বুলি কোৱা হৈছিল যি দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ হ'ব তেওঁলোকে বুজিব যে থিক লক্ষ্মী-নাৰায়ণ এই ভাৰতৰ প্ৰথম-প্ৰথম মালিক আছিল। পাঁচ হাজাৰ বৰ্ষৰ কথা। চোৱা, পিতা-শিক্ষকে যেতিয়া বুজাই তেতিয়া চাৰিওফালে নিৰীক্ষণ কৰে যে সন্তানসকলে ভালদৰে শুনি ধাৰণ কৰিছেনে নতুবা বুদ্ধিযোগ অন্য ক'ৰবাত ভ্ৰমি আছে নেকি? যেনেকৈ ভক্তি মার্গত যদিও কৃষ্ণৰ মূৰ্তিৰ আগত বহি থাকে কিন্তু বুদ্ধি পেচাগত কাম-কাজ আদিত গৈ

থাকে। সেই (কৃষ্ণ) চিত্ৰটো একাধ্ৰুচিহ্ন হৈ নাথাকে। ইয়াতো সম্পূৰ্ণ পৰিচয় নহ'লে ধাৰণাও নহয়। শিৱবাবাই এই মায়াক বশীকৰণ কৰাৰ বশীকৰণ মন্ত্ৰ দিয়ে। কয় - তোমালোকে নিজৰ পৰমপিতা পৰমাত্মা শিৱক স্মৰণ কৰা। বুদ্ধিৰ যোগ তেওঁৰ সৈতে লগোৱা। এতিয়া তোমালোকৰ বুদ্ধিযোগ পুৰণি ঘৰৰ ফালে যোৱা অনুচিত। বুদ্ধিযোগ পিতাৰ সৈতে ওলমি থাকিব লাগে কিয়নো তোমালোক সকলোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহিব লাগিব। মই পাণ্ডা হৈ আহিছো তোমালোকক লৈ যাবৰ কাৰণে। এয়া হৈছে শিৱ শক্তি পাণ্ডৱ সেনা। তোমালোক হৈছা শিৱৰ পৰা শক্তি লওঁতা। তেওঁ হৈছে সৰ্বশক্তিমান গতিকে মানুহে ভাবে যে পৰমাত্মাইতো মৃতককো জীয়াই দিব পাৰে। কিন্তু পিতাই কয় - মৰমৰ সন্তানসকল, এই ড্ৰামাত প্ৰতিজনে অনাদি পাৰ্ট (ভাও) গ্ৰাণ্ট কৰিছে। ময়ো স্ৰষ্টা (Creator), পৰিচালক (Director), মুখ্য অভিনেতা (Principal Actor) হওঁ। ড্ৰামাৰ পাৰ্টক আমি একোৱেই কৰিব নোৱাৰোঁ। মনুষ্যই ভাবে - গছ-পাত খিলাও পৰমাত্মাৰ হুকুমত চলে। কি পৰমাত্মাই বহি গছ-পাতক হুকুম কৰিব নেকি? পৰমাত্মাই নিজে কয় - ময়ো ড্ৰামাৰ বন্ধনত বান্ধ খাই আছো। এনেকুৱা নহয় যে মোৰ হুকুমত পাত লৰিব। সৰ্বব্যাপিৰ জ্ঞানে ভাৰতবাসীক একেবাৰে দেউলীয়া বনাই দিছে। পিতাৰ জ্ঞানেৰে ভাৰত আকৌ মুকুট ধাৰী হ'ব।

তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে দেলৱাড়া মন্দিৰো ঠিকেই বনোৱা হৈছে। আদি দেৱ দিলৱালা হৈছে গোটেই সৃষ্টিৰ হৃদয় লওঁতা। ভক্তসকলৰ হৃদয় লওঁতা এক ভগৱানেই কোৱা হ'ব নহয়নে। এয়া তেৱেঁৰেই স্মাৰক হয়। ওপৰত দেৱতাসকলৰ চিত্ৰ আৰু তলত ৰাজযোগৰ তপস্যা কৰি আছে। ১০৮ জন সন্তানে আসন পাতি বহি আছে শিৱবাবাৰ স্মৃতিত। তেওঁলোকেই ভাৰতক স্বৰ্গ বনাইছে। গান্ধী জীয়েও কৈছিল যে নতুন দুনিয়া ৰামৰাজ্য লাগে, কিন্তু সেই ৰামৰাজ্য নতুন দুনিয়াততো পৰিত্ৰতা আছিল। তেওঁতো কৰিব নোৱাৰে। পতিত সৃষ্টিক পাৱন বনোৱা, এয়াতো পিতাৰহে কাম হয়। কোনো মনুষ্যই এই কাৰ্য কৰিব নোৱাৰে। এওঁৰ বাবেও কোৱা হয় বহুত জন্মৰ অন্তিম জন্মৰো অন্তত মই প্ৰৱেশ কৰোঁ গতিকে এওঁ পতিত হ'ল নহয়নে। যি পাৱন আছিল তেৱেঁই পতিত হৈ পৰিল, পুনৰ পাৱন হয়। নিজেই পূজ্য নিজেই পূজাৰী। যি পূজাৰী ভক্ত হৈছে, ভগৱানে ভক্তকেই লগ কৰে। বাকী যিসকলে মুক্তিৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰে যে ভাও দিয়াৰ পৰা মুক্ত হৈ যাম কিন্তু মুক্তি কোনেও নাপায়। ভগৱানে কয় - ময়ো মুক্তি নাপাওঁ। ময়ো সেৱাৰ কাৰণে আহিবলগা হয়। ভক্তসকলক সন্তুষ্ট কৰিব লগা হয়, এই ভাৰতক মালামাল বনাবলৈ, হেৰুৱাই পেলোৱা স্বৰাজ্য পুনৰ দিবলৈ, ঋণমুক্ত কৰিবলৈ ময়ো পতিত শৰীৰত পতিত দুনিয়াত আহিবলগীয়া হয়। অনেক বাৰ আহিছো আৰু আহি থাকিম। ভাৰতক ফুলৰ দৰে বনাম। এইয়া হৈছেই আসুৰী দুনিয়া, তেওঁলোকক দেৱতা বনাওঁ। যিয়ে মোক চিনি পাব তেওঁলোকেই সম্পত্তি ল'ব। শিৱবাবা কল্পই-কল্পই ভাৰতক সম্পত্তি দিবলৈ আহে। তেওঁৰ জয়ন্তী আজিকালি পালন কৰা নহয়। কেলেণ্ডাৰৰ পৰা বন্ধৰ দিনো (Holiday) উলিয়াই দিছে। বাস্তৱততো এজনেই শিৱ জয়ন্তী পালন কৰিব লাগে আৰু সকলোৱে জয়ন্তী পালন কৰাতো মূল্যহীন (Worth not a Penny)। এজন পৰমপিতা পৰমাত্মা শিৱৰ জয়ন্তী পালন কৰাতো অতি মূল্যবান (Worth Pound) হয় কিয়নো তেওঁ ভাৰতক স্বৰ্গম চৰাই বনাই। মহিমা সেই এজনৰেই। মানুহে ভাবে যে পতিত-পাৱনী গংগা হয় তথাপি এজনতে মান্তি হয় জানো। সকলো ঠাইতে ভ্ৰমি ফুৰে। সিদ্ধ কৰে যে আমি নিশ্চয় পতিত হয়। জ্ঞানৰ সাগৰতো এজনে পৰমাত্মা হয় যাৰ দ্বাৰা তোমালোক জ্ঞান গংগা ওলাইছা। তোমালোকৰেই নাম সৰস্বতী, গংগা, যমুনা। গংগা নদীতো মন্দিৰ বনোৱা হৈ আছে। বাস্তৱতে জ্ঞান গংগা তোমালোক হোৱা। তোমালোক দেৱতা নহয়। তোমালোক ব্ৰাহ্মণ হোৱা। গংগাৰ নামত দেৱতাৰ চিত্ৰও ৰাখি থৈছে। তেওঁলোকে একোৱেই গম নাপায়। জ্ঞান গংগা তোমালোক শক্তিসকল হোৱা। তোমালোক এতিয়া মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হৈ আছা এই ৰাজযোগৰ দ্বাৰা। সচাঁ যোগ এইটো হয়। বাকী সকলোবোৰ অলপ সময়ৰ শৰীৰৰ বাবে অনেক প্ৰকাৰৰ যোগ শিকাই। এই এজন বাবাৰ লগত যোগ লগালে আমি আজীৱন স্বাস্থ্যবান (Ever Healthy) হৈ পৰোঁ। এতিয়া পিতাই বহি ভাৰতক স্বৰ্গ (Haven) বনায়। যেতিয়ালৈকে নিজকে আত্মা বুলি বুজি পৰমাত্মাৰ সন্তান বুলি বুজি নোলোৱা তেতিয়ালৈকে সম্পত্তি প্ৰাপ্তি কৰিব নোৱাৰা, বাকী সকলো হৈছে ভাতৃ। ভাৰতবাসী সকলে কৈ

দিয়ে আমি সকলো পিতা হয়, ঈশ্বৰৰ ৰূপ হওঁ। শিৱ'হম্ ততত্বম। এতিয়া পিতা যি সকল দুখি হৈ আছে তেওঁলোকে সুখৰ প্ৰাপ্তি কৰিব ক'ব পৰা। কিমান যে ঘোৰ অন্ধকাৰ! এইয়া হ'ল ৰাতি। জ্ঞান হল দিন। এই সকলোবোৰ বুজিবলগীয়া কথা।

তোমালোক সন্তানসকল হৈছা আত্মিক সমাজ কৰ্মী। তেওঁলোক হ'ল দৈহিক সমাজ কৰ্মী। তোমালোকে আত্মাক জ্ঞানৰ বেজী দিয়া যাতে আত্মা পৱিত্ৰ হৈ যায়। বাকী সকলোৱে দৈহিক সেৱা কৰে। পিতাই বহি বুজায় - কিমান অন্তৰ আছে! তোমালোকে ভগৱানক স্মৰণ কৰি ভগৱান ভগৱতী হৈ আছা। ভগৱানে স্বয়ং কয় - মোৰ মৰমৰ সন্তানসকল, মই তোমালোকৰ সেৱক হৈ আহিছো। এতিয়া মই যি কওঁ, তাকে পালন কৰা। ইয়াকে শ্ৰীমত ভগৱত বুলি কোৱা হয়। উচ্চতকৈ উচ্চ তেওঁ হয়। কোনোৱাই কয় ব্ৰহ্মা জয়ন্তী উচ্চ, একেবাৰে নহয়। ব্ৰহ্মা-বিষ্ণু-শংকৰক সৃষ্টি কৰোতা, তেওঁলোকৰ দ্বাৰা কাৰ্য্য কৰাওঁতা শিৱ বাবা হয়। নহ'লে নতুন সৃষ্টি কেনেকৈ হ'ব। সকলোতকৈ উচ্চ জয়ন্তী হ'ল ত্ৰিমূৰ্তি শিৱৰ। শিৱ আহেই ব্ৰহ্মা-বিষ্ণু-শংকৰ লগত। গতিকে তেওঁৰহে জয়ন্তী পালন কৰিব লাগে। আজি কালিতো কুকুৰ, মেকুৰী সকলোৰে জয়ন্তী পাতে। কুকুৰকো কিমান মৰম কৰে! আজি কালি পৃথিৱীখনক চোৱা কেনেকুৱা! ক'ব - সত্যযুগত এই সিংহ আদি নাথাকে। নিয়মে নকয়। সত্যযুগত মানুহো বহুত কম থাকিব, গতিকে জীৱ জন্তুও কম থাকিব। বেমাৰ আদিও জানো আগতে ইমান বেছি আছিল! এতিয়াতো কিমান বেছি বেমাৰ ওলাইছে, এই জীৱ-জন্তুবোৰ পিছত বৃদ্ধি পায়। সত্যযুগত গাই আদিও বহুত ভাল হয়। কোৱা হয় - কৃষ্ণই গৰু চৰাইছিল। এনেকৈ নকয় - সত্যযুগত ইমান ভাল গৰু আছিল। দেৱতাসকলৰ বাবে তাত হীৰা-মুকুতাৰ মহল থাকিব আৰু ইয়াত পাথৰ-শিলৰ। এই সকলোবোৰ বুজিবলগীয়া কথা। যিয়ে বুজি গৈ থাকিব তেওঁলোকে কেতিয়াও স্কুল এৰি নিদিয়ে। লক্ষ্য-উদ্দেশ্য নজনাকো কোনোবা আহি বহিলেও বুজিব নোৱাৰিব। অন্য কোনো সংসংগলৈ গ'লে তাত লক্ষ্য-উদ্দেশ্য একো নাথাকে। এয়া হৈছে পাঠশালা। পাঠশালাত নিশ্চয় লক্ষ্য-উদ্দেশ্য থাকিব। তোমালোকে লক্ষ্য-উদ্দেশ্যক জানা, যিসকলৰ ভাগ্যত নাথাকে তেওঁলোকৰ বুদ্ধিত জ্ঞান কেতিয়াও ধাৰণ নহয়। জীৱন মুক্তিলৈও জানো আহিব পাৰিব! অন্তিম সময়ত অহা সকল স্বৰ্গলৈ যাব নোৱাৰে। ভাল বাৰু!

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-*

- (1) বুদ্ধিযোগ সদায়ী এজন পিতাৰ লগত লাগি থাকিব লাগে। পুৰণি ঘৰ, পুৰণি দুনিয়াত যাতে বুদ্ধি নাযায়। এনেকুৱা একাগ্ৰচিত অৱস্থা গঢ়ি তুলিব লাগে।
- (2) পিতাৰ সকলো গুণ নিজৰ মাজত ধাৰণ কৰিব লাগে। প্ৰত্যেক আত্মা ওপৰত জ্ঞানৰ শীতল জল চটিয়াই তেওঁলোকক শীতল কৰি দিব লাগে।

***বৰদান:-** মনক অমন বা দমন কৰাৰ সলনি সু-মন কৰোঁতা দূৰদৰ্শী হোৱা।

ভক্তিত ভক্ত সকলে কিমান যত্ন কৰে, প্ৰাণায়াম কৰে, মনক অমন কৰে। তোমালোক সকলোৱে মনক মাথো এক শিৱ পিতাৰ লগত লগাই দিলা, ব্যস্ত কৰি দিলা। মনক দমন কৰা নাই, সু-মন কৰি দিলা। এতিয়া তোমালোকৰ মনে শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প কৰে সেয়েহে সু-মন হৈ গ'ল, মনৰ হাবাথুৰি খোৱা বন্ধ হৈ গ'ল। ঠিকনা পাই গ'ল। আদি-মধ্য-অন্ত তিনি কালৰ জ্ঞান জানি গ'লা গতিকে দূৰদৰ্শী, বিশাল বুদ্ধিৰ হৈ গ'লা সেই কাৰণে পৰিশ্ৰমৰ পৰা হাত সাৰি গ'লা।

***শ্লোগান:-** যি সদায় সুখৰ খোৰাক খাই থাকে তেওঁ সদায় স্বাস্থ্যৱান আৰু সুখী হৈ থাকে।

!!ওম শান্তি!!
